

Vanaja 5/-59

Sahianinen (ei kotelohoppea) kaamusta. Tonttua vilveä, päälaella 2 iroa musta tapioita vartalo tarapakien.

8/-59 Vanaja

Sahianhotelo 19.11.-59
Sahostu korvan harsusta.
Ei kotelohoppeaa, ontele suljettua puulla.

Kotelo vilveä, tahanummi herkki holmavesi myöhemmin punainen, silmät aluein vaakansuhteet, myöhemmin mustat

+ Lomiv.

7/-59 Monosoma
sulverata Rö

Vanaja ♀. O.R. det

Sahianhotelo 19.11.-59
haavan oksasta, Saperda-
ähärästä. Kotelohoppea ei ollut, ontelon nellä oksilla seurastui ja silmästään tehty intiisi harsu. Kotelo vaakansuhteet intiäsi alueen suhteet, myöhemmin mustat.

10/-59 Hattula

Sahian tonttua Sahostu lepon harsusta ei kotelohoppeaa.

Tonttua: vaaleavilveä, selkä puoli mukoinista alhaan tummanvilveä herkivirrua hukkunutamalla. Siivemuidon tahanummi jaokkeina tummanvihreä typläivi. Pääselänvireet, päälaelta ostan kohelle ulottuvia tummanvihreää kiilatyppiä, jonka leveys päälaella on 13 pnm. leveydestä: chinoismi pistiminen yläpäädellä ja tervonla törököt. Yläkuukien lähti tummanvihreä, intiäjalkien pyrstöt vaakas.

Vanaja 6/-59

Sahianinen (ei kotelohoppea) kaamusta. Taahsejaan myös noivo, vilveä, pääli harsu. Tästä. Kotelo vilveä, silmät alueen vaakansuhteet joitakin huolissaan mustat

Kotelo vilneā, Taka-
mumin sinertāvā; intāt
alukn̄ uskheat myōhem-
ann̄ mustat.

Strongylogaster
Xanthocera Steysk. ♂

O. Rannin det.

Trixox mixta Kl. ♀

O. Rannin det.

Kotelo: Vaak kanniviličči,
Takamumin sekhajegashči
turmanivičči; intāt
alukn̄ vaaleanuskeat
paim orkin katuulhač
mustat

Mantus cingillum (?)

♂ O.R. det.

Monosoma
pulverata Retz. ♀

O.R. det.

Denteragena intermedia

23/-52

14/-53 } Epinaltes sp

Nitela spinolai

77/-52 (8 kpl. yldestä botelekipusta)

Eurytoma rubicola Gér.

Sahainen 1/5 9 Strongylogaster Tonkinea, mämmys kaanasta
xanthocera Steph. ♂♂ 2 tonkinea

Tachha kaivaa kaanaan hotelo-antelon, jonka sulkee
pumulla. Ei tee hotelohojypää. Jälhitoukka talvehtii.

Jälhitoukka vihreä, pään yläosa silmistä alhaan suunta, ylä-
neulat tummanruskeat, intajaalhejien hyömet vaaleatruskeat.

Kotelo sinivihreä, takaruumis punertavanvihreinen, silmit
muuttuvat parissa värissä ruskeiksi ja pisan senjätkin mu-
ttaisi.

A. Ranin det.

Sahilinen 2/ - 59

Preudotaxonus filicis Kl.

♀

Joutseno, mäntyjä kaarnasta
3 toukkaa

Toukka kairaa hotele-ontelon haarnaan ja sulkee sen punilla, ei tee hotelehyppää. Jälhitoukka läbölittii. Jälhitoukka ihreä, yläkulmat ja intajalkejen hymet tumman mustat.

Kotelo sinistävän vilveä, silmät aluksi mustat, myöhemmin mustat

Q. Rannin alet.

Saihainen 3/ - 59 *Anas acuta* sp.
(= farciata) ♂ D.R. det. Jantzen, männyr haarnasta

Toukka haivaa kotelo-ontelon haarnasten, mihin sen palvelta
ja tekee ohuen ja pohmeän vaaleanerkeen kotelohojen,
joka on n.s. intokosperi. Taikitoukka talvehtii.

Taiki toukka ruohonvihreä, päääräni valkilevy nippellevä,
mustavommiset mustahkööt, yläneat ja intajalhojen hymet
mustansukkiset.

Kotelo ruohonvihreä, silmät alkuoi vaaleanerkeät, myö-
hemmin mustat.

3/-60 Strongylogaster xanthocera Steph. & Hattula. Puussylväään seihään

pistetyistä mukopilliista. Kotelohoppaa ei ollut. Touskha oli tehty parin min:n vahvuuden välineinä etensä.

Jälhitoshha: Ruohovihreä, selkä tummemman vihreän
kuin hyöt. Pää ja laosa musta. Vartalo keltainen, jäännö
hyvin lyhyitä ja ohuita kaukoja.

Kotelo: Pää, keskiuuni ja jalat ja niiret ruohovihreät; takaruunuihin selkäpuoli ultramariiniinen, hyömahtavantuntuisen, niout vihertävät, kuultavan haimaatt, vatsa harmaan vihreä, keskivärän kohdalla vihreän väri selvennyttä kuin niouilla. Silmat alakir vaakasuurkast.

Q. Rannin det.

4/60 Monosoma pulverata Retz. Vanaja, Tahopuusti. Si-kotelo koppaa

Tähti tunkha, vihreä, pään alapuolisko glöösää vaa leijuu, huohoset mustat

Kotelo: Pää ja herkiumuis sekä vaajat vaalean sinivihreät, tahariumuis vaa leinvihreä, silmät alukki vaalean-vihreät, tummeneravat vähitellen ja ovat murentamassa päävärin muuttaneet mustiksi.

O.R. det.

51.- 60 *Monosoma pulverata* Retz. ♀ Vanaja, Tahkoissa pala-
versta. Ei kotelohappoaa. Jäähitukka (joka
talvehtii) on vilneä, kallio, ilman mitään selvää
kerjauksia t. viileitä.

Kotelo: Pää ja kerttumuis kaajoineen sinivihreä; takaa-
muis mustavihreä; verkkosilmät aluekin vaaleanvihreät, tum-
merevat mustamaisia päävänä täyristiin mustiksi.

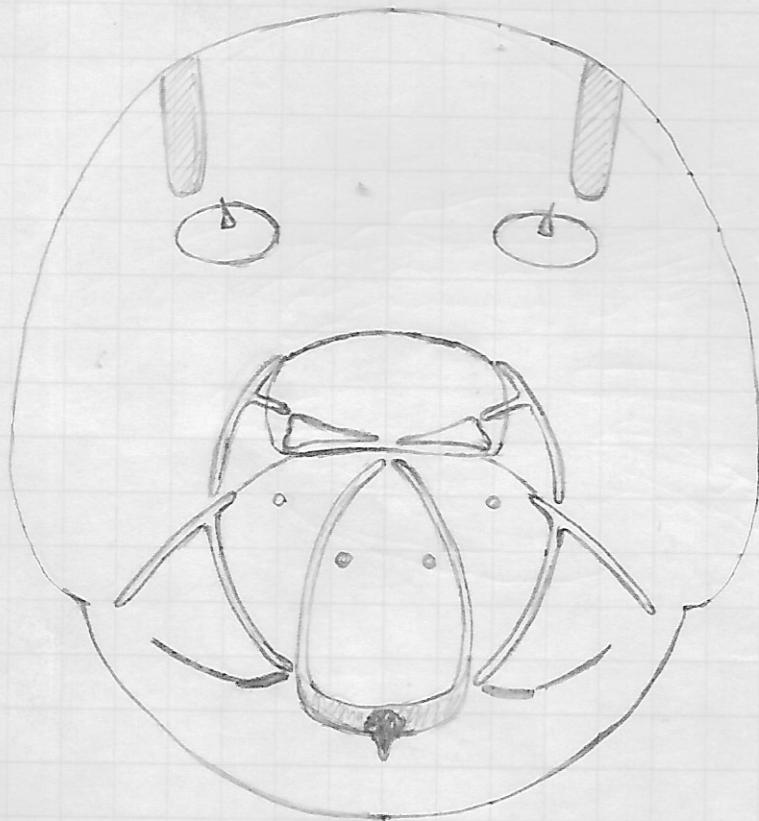
O.-R. det.

6/-60 Strongylogaster
lineata Chr. ♀ 2 yks. Vanaja, lalojuuri
paikasta. Kotelo-hyyraa ei ole, mutta (kahden
toukan) kotelo-ontelon sisäpinta on musteinen (siinä?) kuovan
verhoama. Mahdollisesti siinä on kehittynyt toukan eittämästä
aineesta, jolla se on sielläyt komeron sisäseinämän.
Talhiturkkka (joka talvehtii) on suohonvihreä, pää ja yläosa
on musta tai ainakin laajalti mustapisimainen (toisen tau-
kista), jollain pääteen sivulla ja okkisoitten yläosissa on mustat
läikkät.

Kotelo on suohonvihreä, takaruumiin selkäpuoli tummempi,
sinivihreä, silmät aluksi vaaleanruskeat.

B. Rann det.

Ephialtes manifestator

Ephialtes manifestator (L.) (= ~~Apanteles~~ ^{Apanteles} Verr.). Ichneumonidae.

Mit erhaltenen Larven der Schleuderwespe Ephialtes manifestator (L.) (= carbonarius Christ) habe ich als Parasit in den Nestern der Wespen und Bienen begegnet. Die Larve ist ein Ektoparasit - oder ein Raubtier -, die oft den Zellverchluss zerbrecht und zwei Wirtslarven frisst. Enslin (1923) hat offensichtlich die Larve und Puppe dieser Art mit einer Abbildung über die Puppe unter dem Namen Ephialtes carbonarius Christ beschrieben. Die Larve spinnt einen geläufigen Kokon,

bevor sie sich zur Ecdysozoa umwandelt. Die Innenseite des Kokons ist gewöhnlich mit einem rauhen braunen Gewebe bedeckt; die Innenseite ist durchsichtig und weiß. Bisweilen fehlt das braune Aussterngewebe; dann ist der Kokon ganz durchsichtig.

Selten verfertigt die Würzlarve ihren Kokon, bevor sie getötet wird; dierfalls ist die Paralitlarve doppelt mit Kokons eingeschütt.

Die Eonympha (Abb. 8, a) hat mit Ausnahme des Kopf - 13 Segmente, ~~ab~~ mit starken, miteinander in einer Längswulste verschmolzenen Seitenbeulen an den 2.-12. Segmenten, dieselbe Segmente auf dem Rücken ~~an~~ mit einer Querwulste, die durch Mittelfurche gebrochen ist. 9 Paare Stigmen nahe dem Vorderrand der 2. und 4.-11 Segmente, in der Höhe des Oberandes der Seitenwulste. Die Haut der Eonympha ist glatt mit mikroskopischen Wulzen und Haaren.

Der Kopf: Scheitel mit zwei hellbrauner Längsstreifen, Stirn mit zwei rechter Beulen. Antenna kegelförmig mit einer kleinen Borste. Nur die Randbogen der Mundteile sind chitinisiert. ^{die} Mandibel glosstenteils durch die Oberlippe bedeckt; Maxilla mit einer Sennita, Labium mit zwei Senniten. Der Hinterrand des Randbogen des Labiums mit einem Zahn in der Mitte. Die Abb. 8 D, die den Kopf von vorn, etwas schräg von unten darstellt, ist nicht eingeschärd endgültig, weil nur solche Merkmale beachtet worden sind, die mit einer Lupe leicht sichtbar sind.

Die Eonympha ist fähig die mit ihren Mundteilen und besonders mit ihrer Oberlippe Pumpenbewegungen zu machen; ihre Mandibel kann sie nicht öffnen. Sie liegt und dacht lebhaft ihr Hintereib. Alle Eonymphen, die ich aus Wespennestern gefunden habe, sind hellgelb gewesen; als Parasit der Bomia loiana (K.) fand ich Stücke mit durchsichtiger, ~~der~~ beinahe farbloser Haut. Im Hinterleib erscheinen weiße Nierenzellen gegen den dunklen Inhalt des Darms. Die Eonympha überwintert.

Der Darm der Eonympha ist noch geschlossen (Ganz anders wie z.B. bei den Aculeaten) und wird mit dem Enddarm vereinigt erst wenn sie zur Pronympha aufwächst. Darauf entleert sie ihre Exkremeante, die sich an der Innennwand des Kokons verteilen und ihr Hinterleib einhüllen, aber der Pronympha und der Puppe viel Bewegungsraum geben.

Die Dehnung der Pronympsha verhilft ohne Zweifel bedeutend ihr den Kot an der Kokonwand zu verbreiten. Wenn ich Eonymphen aus dem Kokon zweier Papierhölze versetzen habe, haben sie immer einen weissen Gewebeverschluss gesponnen. Die Eonympha hat also (Sowie bei vielen anderen Paräpten) ihre Spinnfähigkeit - wenigstens zum Teil - aufbewahrt. Die Pronympsha kann doch nicht spinnen. Die Larven der Staubläter und Goldwespen verlieren ihre Spinnfähigkeit, wenn sie zur Eonympha aufwachsen.

Die Pronympsha (Abb. 8, B): Alle Walsten sind viel reichter als bei der Eonympha, die Rückenwalsten bilden verschwinden. Das Vorderteil des Rumpfes ist sich vorgedrängt und das Hinterleib wenig ~~abgeschnitten~~ geschnürt. Ihre Haut ist durchweg getuselt und matt. Sie ist auch deutlich kleiner als die Eonympha. Die Endänder der Puppenaugen erscheinen als braune Bogen durch die Larvenhaut im 1. Segment.

Die Pronympha dreht lebhaft ihr Hinterleib, ist aber etwas steifer als die Eonympha. Ihre Mundteile sind unfunktionsfähig.

Die Puppe (Abb. 8, ♂): auf der Scheitel steht eine lange kleine spitze Dörnchen; alle Schienen und die Hintemetatarsen mit Dörnchen die an den Vordernhienen in einer Reihe, an den Mittel- und Hinterschienen in zwei Reihen angeordnet sind. Die Tergite mit einer breiten Endwulste, die ~~an~~ der Vorderrand eine Dörnchenreihe besitzt.

♀: Die Bohrscheide, die zweimal länger als der Rumpf ist, windet sich erstens über dem Rücken und Kopf, dann unterhalb des Rumpfes ~~der~~ bis vorbei der Hinterleibsplatze; ihre dornenreiche mit querfurchen, von der Seite gesehen gerägt, mit einer keulenartig verdickten Spitze. ♂: Der Endrand des 7. Segments mit einer starken Querwulste; die lange Scheide der Valven der Kopulationsorgane sind

fast vertikal nach unten gerichtet. Die Puppe ist hellgelb; ~~die~~ Stagen anfangs hellbraun, werden aber in zwei oder drei Tagen schwarz gefärbt. Die Puppe dreht ~~sich~~ durch Störung lebhaft ihr Hinterleib.

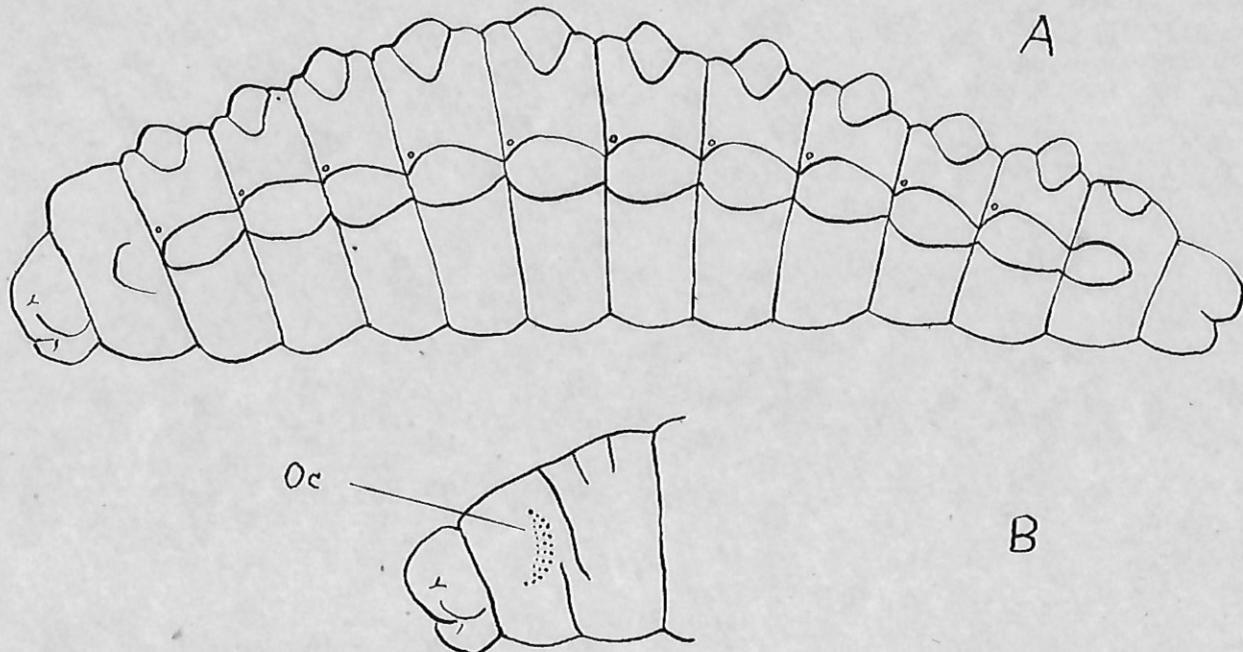

Abb. 8. *Ephialtes manifestator* (L.)

Abb. 8. *Ephialtes manifestator* (L.) A. Eonympha von der Seite, B. Vorderkörper der Pronympha von der Seite ; Oc = der durchscheinende Hinterrand der Puppenauge, C. Puppe von der Seite, D. Kopf von vorn;

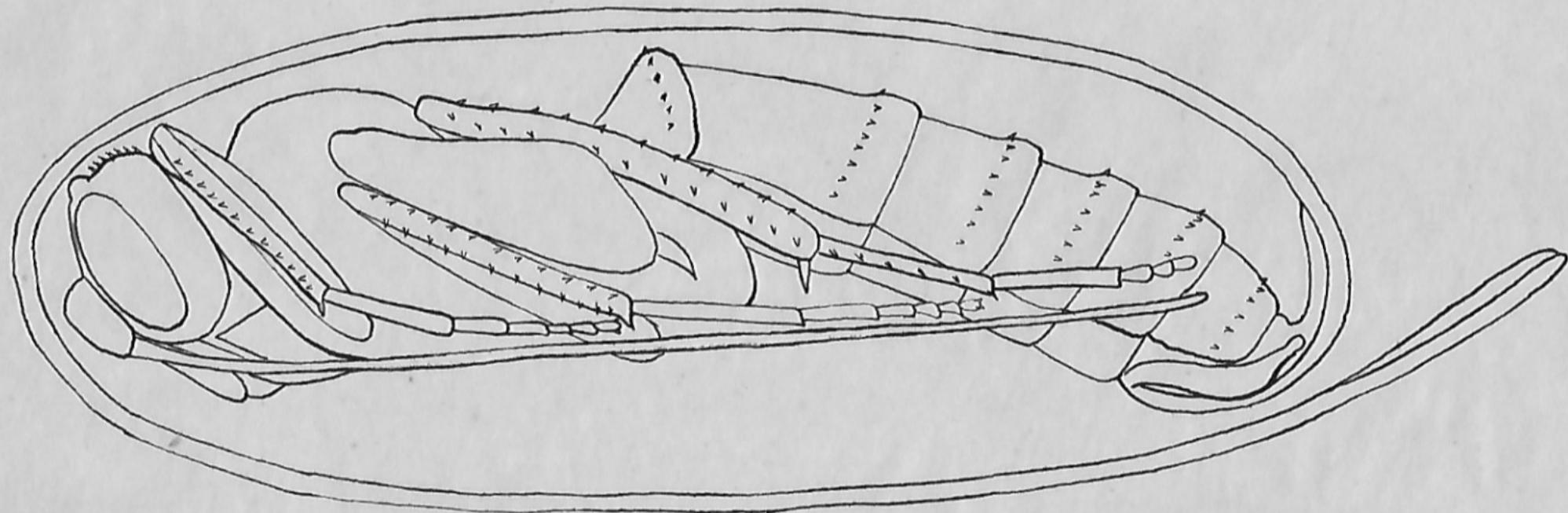
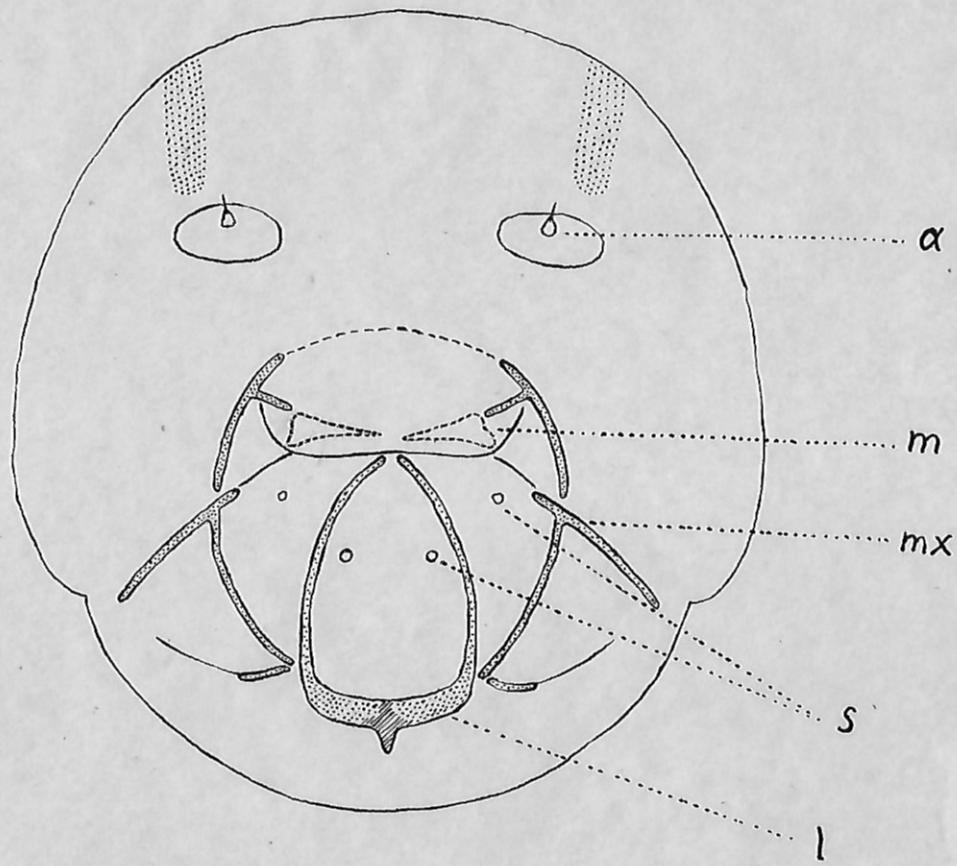

Abb. 8. C.

Ephialtes imperator

Ephialtes manifestator (L.)

Abb. 8. D

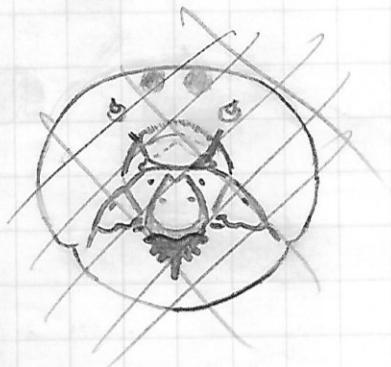

Ephialtes manifestator (L.)

Ophiattes cumulicola

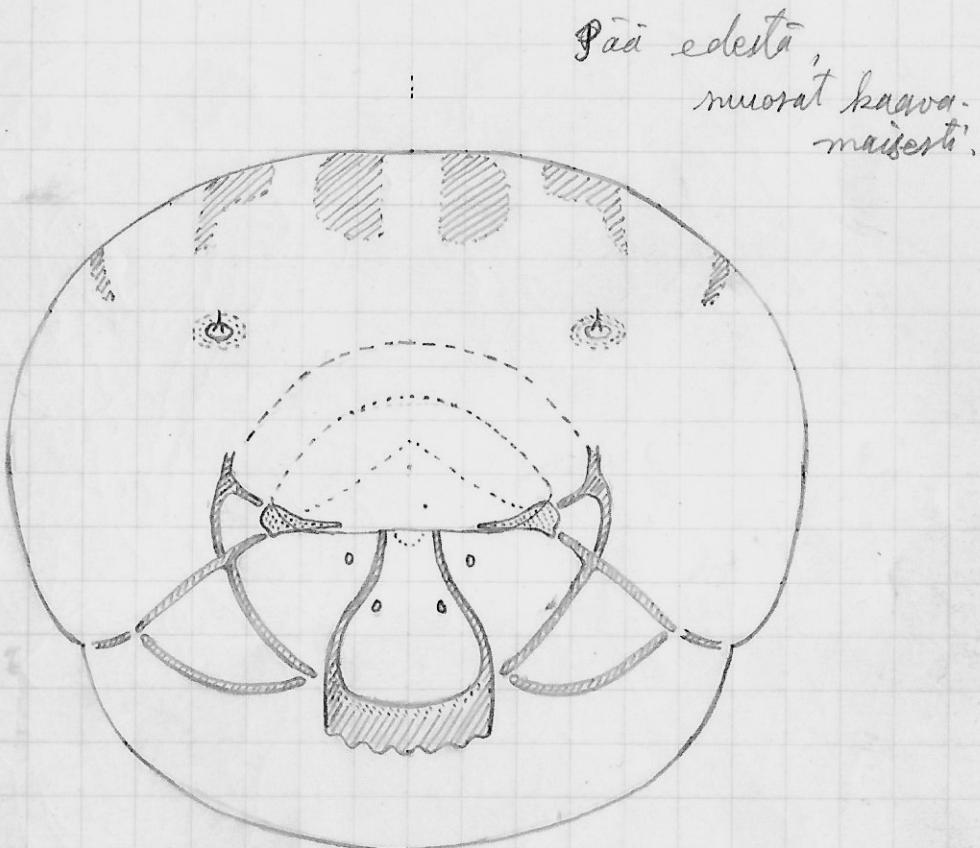
Jälhitonkuo

Stigmat jaokkeen
takaruumalla sekä 4.-11. jaokkeiden etu-
reunassa (yht. 9 paikkaa), enimmäisimmin paik-
jaokkeiden rajalla.

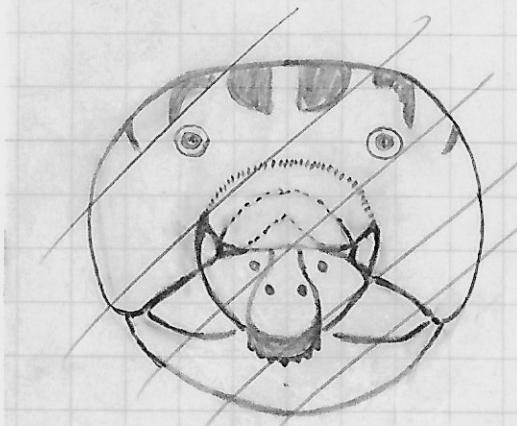
Se on haukkadeltaan
niukkarooppien hiestä
ristyäisen, ristysten väialat
johd. yhtäaikaiset kuin itse
ristytöt.

Löinen Pisodes validirostricsetta.

Löinen Pisodes validirostricsetta

Stigmat 1. jaokseen tahareunassa sekä 4.-11.
etureunassa, yht. 9. paria

Pää on chagriniceraatti,
ihon mysternäinen, myster-
mat valkoiset levypiset,
niellä tahti yhinnäinen
mikroskooppiin lyhyt
halva, 100x suurennuk-
sella vähkeasti todetta-
vista, eriter harvoja
1. jaokseen selkäpuolella.
Tikkitonkuha on valkoinen, muorien reunaehdot
punarret, tuntosavien kahd. surkeat, stigmat
vihaleanruskeat.

